

παιδιά του, τοῦ εἶπε ὅτι δέν πρόλαβε νά τά σταυρώσει πάνω στά ἅγια λείψανα τοῦ Ὁσίου Γεωργίου καί τόν προέτρεψε νά τό πράξει αὐτός. Κατέβηκε τότε στό Ναό, ὅπου συνάντησε τήν Ἐκκλησιάρισσα, ἀδελφή Εὐδοκίμη, καί τῆς εἶπε ὅτι ἤθελε νά σταυρώσει τά κομποσχοίνια στήν κάρα τοῦ Ὁσίου Γεωργίου. Ἡ ἀδελφή Εὐδοκίμη τά πῆρε καί τοῦ εἶπε ὅτι θά τά βάλει αὐτή μέσα στή λειψανοθήκη τῆς κάρας τοῦ Ὁσίου, ἐπειδή τήν εἶχε ἤδη μετακινήσει ἀπό τόν κυρίως Ναό.

Ἐπέστρεψε στή συνέχεια στό κελλί του γιά ξεκούραση, ὅπου τόν πῆρε ὁ ὕπνος. Μετά ἀπό λίγη ὥρα ξύπνησε ἀπότομα ἀπό τή φωνή τῆς ἀδελφῆς Ε., ἡ ὁποία τόν καλοῦσε νά τρέξει στό Ναό, διότι εὐωδίαζε ἡ κάρα τοῦ Ὁσίου. Σηκώθηκε ἀμέσως καί πορεύθηκε στό Ναό, προσκύνησε τήν κάρα τοῦ Ὁσίου, ὅπου ἔνοιωσε μία λεπτή εὐωδία νά ἐξέρχεται ἀπό τήν κάρα καί νά εἰσέρχεται μέσα του. Ἐνῶ στεκόταν ἐκστατικός, μία ἀδελφή πού πληροφορήθηκε τό γεγονός καί ἔτρεξε νά προσκυνήσει τήν κάρα εἶπε μέ ἐκπληξη: «Ὅποτε θέλει εὐωδιάζει, μέχρι ἔξω βγαίνει ἡ εὐωδία».

Συγκινημένος ἐπέστρεψε στό κελλί του, ὅπου διάβασε τόν Παρακλητικό Κανόνα τοῦ Ὁσίου. Ἀκολούθως, ξάπλωσε γιά λίγο μέχρι τήν ὥρα τῆς Τραπεζῆς (τοῦ φαγητοῦ). Καί ἀπό ἐκείνη τήν στιγμή διαπίστωσε μία ἀλλαγὴ στόν τρόπο ἀναπνοῆς του, δηλαδή νά γεμίζουν τά πνευμόνια του μέ ἀέρα.

Μετά τήν Τράπεζα, ἡ ἀδελφή Ε. ἦλθε στό κελλί του, γιά νά τόν πάρει γιά ξενάγηση στούς χώρους τοῦ διακονήματός της. Περνώντας ἔξω ἀπό τό Ναό, τούς φώναξε ἡ ἀδελφή Εὐδοκίμη, γιά νά τούς δώ-

σει τά κομποσχοίνια. Τότε ἡ ἀδελφή Ε., μόλις τά πῆρε, διαπίστωσε ὅτι εὐωδίαζαν καί ἔτρεξε νά τά δείξει στίς ἄλλες ἀδελφές. Τά τοποθέτησαν σέ πλαστικό σακουλάκι καί τό σφράγισε ἡ ἀδελφή Εὐδοκίμη, ἀναγράφοντας τή ἡμερομηνία 23 Μαΐου 2009. Τόσο ἡ ἀδελφή Εὐδοκίμη, ὅσο καί οἱ ἄλλες ἀδελφές, ἀπέδωσαν τό γεγονός σέ ἰδιαίτερη εὐνοια τοῦ Ὁσίου Γεωργίου πρὸς αὐτόν.

Ὅπως ἀνέφερε ἡ ἀδελφή Εὐδοκίμη στήν ἀδελφή Ε., ὅταν ὁ κ. Χρ. τῆς παρέδωσε τά κομποσχοίνια, τά τοποθέτησε στή λειψανοθήκη καί τήν ἔκλεισε. Ὅταν ἡ ἀδελφή Ε. πῆγε νά πάρει ἀπό τόν κ. Χρ., ἀπό τό κελλί του, τό τρίτο κομποσχοίνι, αὐτός κοιόταν καί γι' αὐτό πῆγε τό κομποσχοίνι στήν ἀδελφή Εὐδοκίμη, γιά νά τό σταυρώσει πάνω στήν κάρα τοῦ Ὁσίου. Ἡ ἀδελφή πῆρε τό κομποσχοίνι καί πῆγε νά τό βάλει καί αὐτό μέσα στή λειψανοθήκη. Μόλις τήν ἄνοιξε, ἀντιλήφθηκε ὅτι εὐωδίαζε ἡ κάρα καί φώναξε τήν ἀδελφή Ε. Αὐτή προσῆλθε ἀμέσως καί προσκύνησε. Ἀμέσως, ἔτρεξε καί ξύπνησε τόν ξάδελφό της, γιά νά προσκυνήσει κι αὐτός τήν κάρα τοῦ Ὁσίου Γεωργίου.

Πορευόμενοι, ἀκολούθως, πρὸς τό χώρο τοῦ διακονήματος τῆς ἀδελφῆς Ε., ὁ κ. Χρ. ἔνωθε μία σημαντική βελτίωση τῆς ἀναπνοῆς του. Ἵσως, γιά πρώτη φορὰ ἔνοιωσε νά ἀναπνέει τόσο βαθιά μέ φυσιολογική ἀναπνοή. Ἐκτοτε, δέν ἔνωσε κάποια διακοπή κατά τή διάρκεια τοῦ ὕπνου του,

ἐνῶ ἔφυγε καί τό ἄγχος, ἡ κατάθλιψη καί ἡ ὑπνηλία.

Ἀναχώρησε τό Σάββατο τό ἀπόγευμα ἀπό τό Μοναστήρι, γιά νά μπεῖ στό νοσοκομεῖο τῆς Δευτέρας τό βράδυ γιά ἐπανάληψη τῆς μελέτης τοῦ ὕπνου. Τελικά, ὅμως, δέν εἰσῆχθη τῆς Δευτέρας τό βράδυ στό νοσοκομεῖο γιά νά γίνει ἡ δεύτερη μελέτη ὕπνου, γιατί ὅπως τόν πληροφοροφόρησε ἡ ἐξαδέλφη του ἡ πνευμονολόγος, ἡ διευθύντρια τῆς κλινικῆς, ἡ ὁποία ἔλειπε τήν Παρασκευή καί ἐπέστρεψε τῆς Δευτέρας, μόλις εἶδε τά ἀποτελέσματα τόσο τῶν ἀναλύσεων αἵματος, ὅσο καί τῆς μελέτης ὕπνου πού ἐγινε τήν Πέμπτη τό βράδυ, ἀπεφάσισε ὅτι δέν χρειάζεται περαιτέρω διάγνωση, ἀλλά ἔπρεπε νά εἰσαχθεῖ στό νοσοκομεῖο τήν Τρίτη τό πρωί καί νά προχωρήσει ἀμέσως σέ θεραπεία, ἀφοῦ θεωρήθηκε τό πρόβλημα σοβαρό καί ἔκρινε ὅτι εἶχε ὑπνική ἄπνοια. Θά παρέμενε μέσα ὀρισμένες μέρες, ὥστε νά ρυθμιστεῖ τό μηχανήμα τό ὁποῖο θά ἐμφυσοῦσε στούς πνεύμονές του ἀέρα κάθε νύκτα κατά τή διάρκεια τοῦ ὕπνου του ἀπό δῶ καί πέρα.

Τήν Τρίτη τό πρωί, ὅταν εἰσῆχθη στό νοσοκομεῖο, τοῦ ξαναπῆραν αἷμα, ἀλλά τά ἀποτελέσματα ἦταν πολύ διαφορετικά. Τό ὄξυγόνο ἦταν κανονικό στό αἷμα καί δέν δικαιολογεῖτο νά κάνει τέτοια θεραπεία γιά ἄπνοια. Τοῦ ξαναπῆραν αἷμα, ἀλλά καί πάλι ἡ συγκέντρωση ὄξυγόνου στό αἷμα ἦταν κανονική.

Τελικά, τό γεγονός ἀποδόθηκε σέ λάθος ἀποτελέσματα τῆς ἀρχικῆς ἀνάλυ-

σης πού ἐγινε τήν Πέμπτη τό πρωί!!! Τότε ζήτησε ἡ διευθύντρια νά παραμείνει μέσα τό βράδυ, γιά νά ξαναγίνει ἡ μελέτη ὕπνου, ὥστε νά ἐπιβεβαιωθοῦν τά ἀποτελέσματα τῶν νέων ἀναλύσεων αἵματος. Ἡ μελέτη δέν ἔδειξε κάτι παθολογικό, οὔτε αἰσθάνθηκε ὅποι-αδήποτε διακοπή τῆς ἀναπνοῆς του στόν ὕπνο. Τήν Τετάρτη τό πρωί τοῦ πῆραν αἷμα, ἀλλά καί πάλι οἱ ἀναλύσεις ἦταν καλές.

Μετά τήν εὐωδία πού αἰσθάνθηκε ἀπό τήν κάρα τοῦ Ἁγίου, ἔνωσε νά γεμίζει τό στήθος του μέ ἀέρα. Φαίνεται ὅτι αὐτό ἦταν ἀρκετό, γιά νά ἐπαναφέρει τήν ἰσορροπία τοῦ ὀξυγόνου στό αἷμα του. Ἐπίσης, ἀπό ἐκείνη τή μέρα δέν ξανάνιωσε νά συμβαίνει διακοπή τῆς ἀναπνοῆς στόν ὕπνο του. Διότι ἂν διαπιστώνετο τελικά ἡ ἀρρώστια αὐτή, ἔπρεπε γιά μία ζωή νά κοιμᾶται μέ τήν μάσκα τοῦ ἀέρα κατά τό νυκτερινό ὕπνο. Φυσικά, εἶναι «ἀνερμίνευτο» τό γεγονός. Ἡ παρηγοριά πού πῆρε ἀπό τό θαῦμα αὐτό καί ἡ πλήρωση ἦταν μοναδικά. Δέν ἦταν ἓνας ἀπλὸς προσωρινὸς ἐνθουσιασμός ἢ μία χαρά στιγμιαία, τά ὁποῖα πολλές φορές μᾶς συμβαίνουν, ἀλλά κάτι βαθύ καί μόνιμο.

Πρεσβείαις τοῦ Ὁσίου καί Θεοφύρου πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Ὁμολογητοῦ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Βιβλιογραφία: Μοναχοῦ Μωυσέως Ἀγιορείτου, *Ὁ μακάριος Γέροντας Γεώργιος Καρσλίδης (1901-1959)*, ἔκδ. Ἱ. Μονῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτήρος, Ταξιάρχαι (Σίψα) Δράμας.